
IKASLE TXARRAREN DOTRINA

(8.ko Nagusia)

Goizian goizik jagi ezinik
izaten dodaz ainbat lan,
eguneroko oitura ontan
nik ezin dot segi olan.
Aita ta amak esaten deuste
ikasi eik badaezpadan,
baina ni laster abrozitzen naiz
liburuen mende eskolan.

Nik, eskolara asi orduko,
jaso dot ainbat frakaso,
eta etxian ori dala ta
izan dot mila arazo.
Zenbakiekin sekula santan
ez nenbilen animoso,
orrexegatik Matematikan
ez naiz egoten eroso.

Matematika klase ugerra
kiputz bat dabil emoten,
danok klasera sartu orduko
jartzen gaitu lan egiten.
Jada aspaldi nekatu naiz ni
gauza berdinak ikusten.
Gure maisua obe legoke
bera sortu zan Oñaten.

Egunero lez asi jaku gaur
txapa ederra soltetan.
Jende guztia aurkitutzen zan
bere adi erdi lotan.
Neure gustoko gauzak egiten
asi naiz orri batetan,
klase astunak arintzearren
ibilten naiz ni bertsotan.

Gure maisuak tonto itxuraz
zur dauko bere begie.
Atzeko iladan egonarren ni
adi ibili da ostie.
Albora etorri ta momentuan
esan deust: ona orrie!...
Bertsok eiten arrapatu ta
kalera bota nabie.

Bertsok lantzen ibilten naiz ni
zorutzen egun eta gau.
Klasean iru idatzi dodaz
eta kalean beste lau.
Bertso guztiak amaitu ondoren
buelbaka astea akordau.
Kalean lasai nenbilen baina
amak ikusi egin nau.

Amagaz aurrez topo eginik
arnasa joan jat kasi,
klaseko ordua libre dodala
ein deusat jakinerazi.
Argi ta garbi berba einarren
amak ezin deust sinetzi.
Eskola itzi ein bearko dot
eta biarrian asi.

Neure bizitzan izan dodaz nik
makina bat gora-bera,
eskolan notak egungo bere
ez dodaz onak atera.
Orrexegatik eskola itzi ta
joan naiz lan egitera.
Zortzi bertsotan esan nai neban
jazo jatan gertaera.

ASIER LEGARRETA